

RITUS

excipiendi & præstandi juramenta præpositorum communitatis.

Pro notitia sacerdotis.

Praescripta juramenta congrua solemnitate praestentur, et quidem, si commode fieri potest, diebus festis, praesente frequentiori communitatis membrorum copia, praecedente s. Missae sacrificio.

Sacerdos talari, rōcheto, stola et pluviali (si haberi potest) indutus, biretto capiti imposito, accedit ad altare majus, in cujus medio sedes parata est, accensisque in altari candelis. Mox stans juxta sedem ad latus Evangelii aut sedens in medio altaris jurantes, stantes aut sedentes, infra exposito vel alio simili modo alloquitur:

Nagovor za srenjskiga poglavarja alj predstojnika.

Kedar je Mojzes božje ljudstvo iz Egipta v obljubeno deželo skuz pušavo peljal, je imel on, božji mož, veliko skerbi ino črez dosti djanja. Od svita do mraka je sedel in ljudem pravico delal, pa vender je ljudstvo cel dan prečakalo, dokler so vsi na versto prišli in svojo pravdo skončali. Jetro Madjanski, Mojzesov tast, ga objise, in ko vidi koliko djanja z ljudstvom ima, reče Mojzesu: „Ti ne delaš prav; tako boš ti onemogel vse sam presoditi, ino ljudstvo se bo naveličalo čakati. To opravilo je črez tvojo moč; ti nisi vsem sam kos. Poslušaj kaj ti jaz svetujem, in Bog bo z tebo. Izberi si izmed ljudstva serčnih in bogaboječih mož, koji resnico ljubijo in sovražijo lakomnost, ino postavi jih poglavarje ene črez jezero, ene črez stotero, ene črez petdesetero, ene črez desetero mož. Oni imajo ob vsih časih soditi manjši reči, kar je pa veksiga, imajo tebi povedati. Tako bo tebi ložej, ker boš to težo med druge razdelil.“ Mojzes je storil, kar mu je moder mož Jetro svetoval, in je čedno božje ljudstvo vladal (regiral) II. Mojz. 18, 13.

Kakor Mojzes, mogočni vajvod Izraelskiga ljudstva, imajo naš svetli cesar J. J. veliko skerbi in djanja, vladati nad 36 milijonov ljudi Avstrijskiga mogočnega cesarstva. Onemagali bi vse sami oskerbeti ino vsakimu pravico spoznati, ako bi svojih namestnikov in pomočnikov ne imeli. Težo vladarstva razdeliti, sebi in svojimu ljudstvu pomoči, so postavili naš svetli cesar vsaki kronovini svojega namestnika, deželskega poglavarja, in namestne svetvavce; velikimu krogu alj kresiji krožniga poglavarja in svetvavce; vsaki obsegi alj kantonu kantonskiga poglavarja in obsežnike, de ljudstvo sodijo in za pravico skerbé.

Še eniga je potreba: vsaki srenji, okoljci alj soseski poglavarja alj predstojnika, kterimu je Oče župan (rihtar) ime, in pa njegovih pomočnikov, možev, odbornikov, kojih so srenjci zdaj po cesarski postavi izvolili, naj za svojo srenjo alj okoljco prav po očetovo skerbé.

Velika je čast, ktero Vam, postovani srenjski poglavar, Vaša soseska alj srenja skaže, de Vas izmed vsih sosedov kakor nar modrejega ino serčnejšega moža za očeta župana, vsej soseski poglavarja izvoli; pa velika in sveta je tudi Vaša dolžnost, ktero Vam soseska izporoči, skerbeti za pravico, za ljubi mir in za blagostanje cele soseske, de bote oče vseh.

To imenitno službo poglavarstva srenjskega z Bogam srečno začeti smo došli v sveto vežo (hišo) božjo. Stopili ste Vi, Oče župan! pred oltar Gospoda nebes ino zemlje v pričó soseske po vkazi visokiga ministerstva 6. Majnika 1849 slovesno priseci, de bote kakor srenjski poglavar svoje opravilo prav zvesto in pošteno v skerbi imeli, in imenitne dolžnosti serčno ino na tenko dopolnili, kojih srenjski poglavar alj župan ima dopolniti.

Potreba je pa poprej dolžnosti dobro premisliti, poprej ko se na nje prisega stori. Na zvestim dopolnenji sreča cele soseske, cele naše dežele in tudi vsega cesarstva sloni. Ktere so te imenitne dolžnosti?

Srenjska postava (17. Sušca alj Marca 1849) nam jih popiše; le nekoliko jih z kratkim naj ponovimo; saj imenitnih reči nikolj zadosti ne premislimo, nikdar dovolj v serce ne vtisnemo.

1. *Perva dolžnost srenjskega poglavarja, poštenega očeta župana je za božjo čast in za keršansko zadržanje v svoji srenji (soseski) skerbeti, si prizadeti, de ljudje v božjim strahu živé. „Začetek modrosti je strah božji.“* Ako se ljudje Boga ne bojé, tudi cesarju pokorni ne bodo; če sosedje božjih zapoved zvesto ne deržé, tudi cesarskih postav deržali ne bodo. Sveta vera je mati prave časne sreče. Za sveto vero skerbeti je torej tudi Vaša, pošten Oče župan, prva ino sveta dolžnost.

Bote rekli: Kako pa hočem to storiti? Ali bom jaz sosede katehizma učil? Kaj jim bom jaz pridgoval?

Potreba je ljudem vedno pridgvati; pa ne toliko z besedo kakor z djanjam. Dolžnost je neprenehama učiti, ako ne iz bukev, pa veliko več z lepim keršanskim izgledom. Rajši ljudje storé to, kar Vas vidijo, kakor pa to, kar Vas slišijo. Besede vabijo, izgledi pa zgrabijo v hudo alj dobro: „Naj se sveti torej vaša luč pred ljudmi, de bodo videli vaše dobre dela, in hvalili Očeta, ki je v nebesih.“

Je potreba koga posvariti, kakimu sosedu strah božji priporočiti, kako pohujšanje v soseski poravnati, razvujzdane ljudi postrahvati, tako je to, Oče župan, Vaše prvo delo. Glejte, de Vaši srenjčani pridno h službi božji hodijo, de v kerčmah božjiga opravila pred poldne, in večernic popoldne ne zapijejo alj ne zajigrajo. Varujte, de v Vaši srenji nedele ino svete praznike z nepotrebnimi delami Bogu ne bodo kradli, Gospodove dneve in svete noči ne z grešnim djanjem oskrunili. Opominajte stariše, naj otroke skerbno v šolo pošilajo, pa tudi doma v keršanskim strahu imajo. Pomagajte cerkvi in šoli po svoji moči, de se bo vse oskerbelo in omislilo, kar je za božjo čast, za podučenje ljudi in za keršansko poštenje potrebniga. Bodite duhovski ino deželski gosposki desno oko in desna roka v božjih rečeh, tako bote tudi sveti veri močen steber v svoji soseski. Ne porajajte, če Vas za to hudobneži kolnejo; takik kletev hoče biti Vaš blagoslov. Ne bojte se zamere, potreba se je več bati Bogu zameriti se, ko pa ljudem. In če Vas hudobni jeziki hudo opravljajo, pomnite Jezusove besede, kar Vam vsmileni Jezus pové: „Blagor jim, koji zavoli pravice preganjanje terpé, zakaj njih je nebesko kraljestvo. Blagor vam, kedar vas bojo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas govorili za mene del; veselite se in radujte, kajti je vaša placilo obilno v nebesih.“

2. Srenjskiga poglavarja druga dolžnost je skerb za keršansko pokorsino, koju sv. apostel Pavl toliko priporoča, rekoč: „Vsaki človek bodi viši oblasti podložen; zakaj ni oblasti od drugod ko od Boga. Kdor se tedaj oblasti zoperstavlja, se božji volji zoperstavi, in sam sebi pogubljenje nakaple.“ Ravno to tudi sv. Peter oistro priporoča, rekoč: „Bodite podložni vsaki stvari zavolj Boga, naj si bo cesarju, kakor nar višimu, alj

deželskim namestnikom, ki so od njega postavljeni hudodelnike postrahvat in pravične pohvaliti. Tako je volja božja, da z dobrimi delni zamašimo usta nevednim in nespanetnim ljudem, kakor prosti, pa ne taki, koji imajo prostost za plajš hudobije, ampak kakor hlapci božji. Vse pošujete, brate ljubite, Boga se bojte, cesarja v časti imajte. Ta apostolski nauk bodi Vam, pošten Oče srenjski župan, zlato pravilo (regelca). Skerbite, da bojo Vaši srenjčani dobri državljani, zvesti svoji vladi, pokorni cesarju in vradnikom, cesarskim namestnikom, da bojo radi in pa z voljo storili, kar se jim vkaže. Ne terpite šuntarjev, ne podpihvačev v soseski, pokročajte hudobne jezike, kleri gosposko gerdo imajo. Posvarite kerčmarje (ošterje), kleri malopridnim ljudem potuho dajajo. Ognja je lahko varvati, jiskro lahko pogasiti; alj ogenj gorje potolažiti, kedar v streho plane. Taka je tudi z sovražnimi ljudmi in nepokojnimi pogovori, ktere nar pogoje po pivnicah imajo, in ogenj nepokoršine pihajo. Keršanska pokoršina je mati srenjske sreče; kder pokoršine ni, tam mir in prava sreča iz soseske beži.

Pa tudi družino po keršansko v strah imajte, in skerbite, da svojim gospodarjem in gospodinjam pokorna in zvesta bo, kakor ji sv. Peter naroča, rekoč: „Hlapci bodite v strahu in podložni svojim gospodarjem, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi terdim in nerstrežnim; zakaj to je pred Bogom prijetno, ako kdo po krivici terpi.“ Poskusite se pa tudi za hlapce in dekle, če se kakimu družinčetu krivica godi. Bodite vsem dober pravičen oče! „Ne glejte na podobo vbogiga, ne oblastnika, temveč po pravici ravnajte.“

3. Tretja dolžnost poštenega srenjskega poglavarja (župana alj rihtarja) je skrbeti za srenjske pravice in premoženje, ktero soseska ima. Kakor za svojo hišo vsaki gospodar — ima gledati na pravice cele soseske vsaki vestni srenjski gospodar, da se pravice srenji ne kratijo, naj bo na cestih alj vodotokah; ima skrbeti, da se premoženje srenje, naj bodo spašniki alj polje, prazne ledine alj les modro oberne, ne da enim srenjčanom, ampak vsej soseski, ki je lastnica, v stanovitven hasen alj prid.

Ravno tako pa tudi srenjske davke po pravici na vse srenjčane pravično razdeliti, kakor postava govori in pa keršanska ljubezen pokaže, da se nobenimu vedama krivica godila ne bo. Pravica in resnica je ljuba Bogu in ljudem.

4. Štarta dolžnost srenjskega poglavarja je skrbeti svoji srenji za mir in pa za dobro ime. Kar je roži žlahen duh, to je okolici poštenje. Ne terpite ponočniga vesovanja, voglarije alj vlačuganja pri mladih ljudeh; vsaka noč ima svojo hudo moč. Se po soseski po noči veliko vreši (kriči), se tudi veliko greši, in veliko mladih ljudi po noči ob nedolžnost in poštenje pride. Če sovražni ljudje in pa divja zverina nimajo po noči pokoja, takim se mora dati strah.

Pa tudi za lepo zastopnost med sosesko je skrbeti dolžnost, da se zavolj kake meje dolge tožbe ne začno, da se zavolj male škode velike pravde ne nasnujejo, ampak sovraštva poravnajo. Lepa beseda, dober svet, braterno posvarjenje ohrani srenji lepo zastopnost in sosedam ljubi mir naredi, ki več velja, ko blaga polne zhrambe. „Boljši je skleda kislega zelja v pokoju, pravi sv. Duh, kakor pitan vol (masna pečenka) v prepri.“ Bodite v svoji soseski skerbni oči miru in sprave.

Pa tudi ptujih neznanih ljudi, potepuhov v soseski ne terpite, oni so sosedam nevarna kužna bolezen, so večkrat najemniki hudobij in posvetnih prekucij; in bolj sladko ko govorijo, nevarnejši so. Takim slovo dati in jih odpraviti, domače postopache pa postrahvati in jim pošteno delo oskerbeti je srenjskega poglavarja sveta dolžnost.

5. Ene, in nar imenitnej dolžnosti ne smemo pozabiti, kojo srenjski župan ima: za vboge svoje okolice skrbeti. „Oče vbogih“ je vsakega srenjskega poglavarja nar lepši ime. Vse ptuje, potepene berače iz soseske odgnati, vsem lenuham potrebno delo in zaslužek preskerbeti, potrebnim vboščekam pa ne beraške palice v roko dati, ampak jim v domači soseski streho, živež in obleko poskerbeti, je vsake srenje dolžnost, in nar več sramota, ako njim rojaki po sveti kruha prosijo, alj pa nepotrebnim drugim revežem milošno kradejo. Skerbno torej svojim duhovskim pastirjam roko podajte, in prijazno domače sromake oskerbeti pomagajte jim; saj je vsmileni Jezus obljubil, poverniti, kar za vboge storimo, kakor bi njemu storili.

Veliko je še drugih dolžnosti, katere ste si zadeli, preljudi pošten Oče župan, kojih sami dobro poznate, in se spoznali bote; le nar poglavitnej sim povedal, pa ne toliko Vam, kakor veliko več Vašim sosedam, katiri so Vas srenjskega očeta izvolili, in Vam vso to butaro naložili, naj slišijo in Vas rajši vbogajo. Bog pa, on Oče luči in vseh dobrot, hoče Vam dati svojo pomoč, to Vašo slavno službo, kojo Vam zaupanje

Vaših sosedov izporoči, k božji časti nam pa k časni sreči in večnemu izveličanju srečno začeti, oskerbeti, in kedar bo sveta volja božja, tudi srečno zkončati.

Finita allocutione sacerdos sedet et clara distinctaque voce formulam juramenti legit, cujus verba quivis jurans, elevatis tribus dexteræ manus digitis repetit, et ad verba: „in ti sveti Evangelj“ . . . textum evangelii s. Joannis: „In principio erat Verbum“ . . . in missali in sinu sacerdotis posito, dextera manu tangit et statim flectendo reverenter osculatur.

Prisega za srenjskega poglavarja.

Jaz prisežem slovesno prisego Bogu vsegamogočnemu in zaobljubim pri mojih poštenji in pri moji vesti Njih Veličanstvu našemu nar milostlivšemu deželskemu vladavcu FRANCU JOŽEFU Pervimu, po milosti božji cesarju Avstrijskemu in za Njuni naslednikom iz nar viši Njih rodu in kervi nastopivšim vsak čas zvest in pokorn biti; državno in deželno ustavo zvesto in neprelomljivo deržati, ktero so Njih Veličastvo nar milostlivši dodelili. Jaz prisežem to službo poglavarja (župana alj predstojnika) srenje (soseske) J., ki se meni po izvolitvi naloži, zvesto in pošteno, kakor nar bolj vem ino znam v skerbi imeti in opravljati; dolžnosti meni po začasni srenjski postavi 17. Sušca alj Marca 1849 in po naslednih postavah naložene, naj to mojo službo same na sebi (na ravno) obsežejo, alj se meni posebno izročijo, na tenko ino zvesto po vsej obširnosti dopolniti, in po vsej moči si prizadeiti, de se blagostanje (dobra sreča) srenje (soseske) zboljša, postavi pa spoštovanje in pokorsina skaže. Kakor mi za res naj Bog pomaga in ta sveti Evangelj!

Tangat manu dextera textum evangelii s. Joannis: „In principio“ . . . et statim reverenter osculatur.

Nagovor za srenjske svetvavce.

Pošteni izvoleni srenjski svetvavci! tudi Vas je množica Vaših sosedov izvolila pomagavce našimu novo izbranimu srenjskemu poglavarju, ki je ravno na svojo službo prisegel, de mu modro in serčno z dobrim syetom in djanjom pomorete vse oskerbeti in opraviti, kar veste in spoznate de je za srenjo alj sosesko potrebno, dobro ino prav. Velika čast je ta, pa tudi dolžnosti velike, in ravno tiste, koje so očetu županu, poglavarju srenjskemu razložene, dolžnosti, katire Vam tudi posebna začasna srenjska postava 17. Sušca 1849 pové. Bodite svojimu srenjskemu poglavarju modri svetvavci, pa tudi pomagavci terdni in stanovitni u vseh opravilah. „Radi poslušajte obogiga, in prijazno z njim ravnajte, opomina sv. Duh. „Resile stiskaniga iz rok njegoviga stiskavca in serčni bodite, kedar sodite; ženam pa nikolj ne izročujte oblasti. Govorite za mutaste in branite pravico sirot.“ Naj bo J. srenja alj soseska skuz Vašo skerb poštena in srečna, Vaša nar lepši hvala ino nar večji čast.

De se ta Vaša služba z Bogom začne, bote tudi Vi, srenjski svetvavci vsaki posebej slovesno prisego storili.

Finita allocutione sacerdos sedet et clara distinctaque voce formulam juramenti legit, cujus verba quivis jurans, elevatis tribus dexteræ manus digitis repetit, et ad verba: „in ti sveti Evangelj“ . . . textum evangelii s. Joannis: „In principio era Verbum“ . . . in missali in sinu sacerdotis posito, dextera manu tangit et statim flectendo reverenter osculatur.

Prisega srenjskih svetvavcov.

Jaz prisežem slovesno prisego Bogu vsegamogočnemu in zaobljubim pri mojih poštenji in pri moji vesti Njih Veličanstvu našemu nar milostlivšemu deželškemu vladavcu **FRANCU JOŽEFU** Pervimu, po milosti božji cesarju Avstrijskemu in za Njimi naslednikom iz nar viši Njih rodu in kervi nastopivšim vsak čas zvest in pokorn biti; državno in deželno ustavo zvesto in neprelomljivo držati, ktero so Njih Veličastvo nar milostlivši dodelili. Prisežem to službo srenjskega svetvavca srenje (soseske) **J.** ktera se meni zdaj po izvolitvi naloži, zvesto in pošteno, kakor nar bolj vem in znam, opravljati; dolžnosti, meni po začasni srenjski postavi **17. Sušca** alj **Marca 1849** in naslednih postavah naložene natenko in zvesto po vsej njih obširnosti dopolniti, gospodu srenjskemu poglavarju (očetu srenjskemu županu) dolžno spoštovanje skazati; opravila, ktere mi izroči, marljivo (izkreno) in zvesto oskerbeti, njemu v izpolnenji njegovih dolžnost pomagati, in si po vsej moči prizadei, de se blagostanje (dobra sreča) srenje zboljša, postavi pa poštovanje in pokoršina skaže. Kakor mi za res naj Bog pomaga in ta svet **Evangelj!**

Tangit manu dextra textum evangelii s. Joannis: „In principio“ . . . et statim repperenter osculatur.

Nagovor za pričjočo srenjo alj sosesko.

Preljubi sosedje, srenjčani in medsrenjci!

Vaša srenja alj soseska je zdaj oskerblena in po novi cesarski postavi obravnana. Izvolili ste si srenjskega župana alj poglavarja, pošteniga moža **J. J.** in ga postavili srenjskega očeta poštene soseske **J.** Izvolili ste jim pomagavce, poštene može **J. J.** in jih postavili srenjske svetvavce, de bodo za prid in dobro srečo (blagostanje) vaše soseske, kakor srenjski očetje skerb imeli. Ravno so v pričo Boga, kakor ste videli in slišali, slovesno prisegli, to svojo novo službo zvesto in po svoji vesti na tenko opravljati. Tako imajo popisani udje vaše srenje (gmajne) poglavarja, imajo svoje pomočnike in svetvavce, de se lahko srenja alj soseska vlada (viža) in svoje reči sama oskerbi. Pa še eniga vam je pred vsem potreba, ako hočete, de vam vse po sreči pojde: *de ste eniga duha, enih misel, eniga serca med sebo*, kakor so bili prvi kristjani v ljubezni Kristusovi.

Kakor hiša slabo izhaja, če se gospodar in gospodinja ne zastopita, jima otroci in družina vklubjejo, še slabši bo za vso sosesko alj srenjo, ako ne bo občinski duh, ki ga keršanska ljubezen da, vse sosede za dobro oživljal in v dobrim podpiral. Čujte torej tudi vi srenjčani, pošteni sosedje in sosede, otroci in družina, kaj občinski duh vam veli, če hočete mirno in srečno v srenji (soseski) živeti.

1. Postujte srenjskega poglavarja (očeta župana) in njegove pomagavce, prisežene srenjske svetvavce; oni so zdaj vaša prva deželska gosposka. Lepo jih imajte, pošteno od njih govorite, in ne potegujte z takim, katrim je vsaka gosposka na poti, ki jim po njih spačeni volji vsega ne stori. Slišite hudobne jezike črez vaše srenjske očete gerdo brusiti, poskusite se za njih dobro ime in takim opravlivcam jezik zavežite. Kdor gosposki čast krade, je hujši ko tat; in kdor take posluša, je malopridnej ko on, ki tatu mavho (žakel) derži. Gosposki poštenje vzeti, in pa delavcu noge podreti; obdva pešata. Poštujte torej svoje srenjske poglavarje. Pa tudi

2. Slusajte (vbogajte) jih radi in z veseljam, naj bi vam ravno težko padlo. Oni bojo odgovor dajali, kako so vam zapovedvali, vi — kako ste jih vbogali. Tudi vam beseda sv. Pavla velja: *„Bodite pokorni svojim prepostarlenim, in podložni bodite njim, zakaj oni čujejo kakor taki, kteri bodo za vaše duše odgovor*

dajali, de to z veseljam storé, ne pa izdihvaje; zakaj to bi ne bilo dobro za vas.“ Kder pokoršine ni, tudi ni sreče, ni miru, ne zadovoljnosti.

3. Vaša dolžnost je, srenjskim prepostavljenim čerstvo in pa z veseljam pomagati, ne pa z nevoljo. Ako roke ne delajo, noge človeka ne nosijo, tudi glava zastonj gleda, tudi želodec nima kuhati kaj, in hitro ves človek onemore. Taka se bo prihodno vsaki srenji godila, če ne bodo sosedje veselo skupaj segli, ceste popraviti, potrebne stane postaviti, hudobne ljudi poprijeti, malopridne postrahvati i. t. d. Per vseh takih poslih ne glejte, kako bi posledni — marveč kako bi prvi bil. Le z združenimi močmi se veliko dobriga in mogočniga zgodi: pravijo naš svitli cesar.

Ne daj Bog, de bi v pravičnih rečeh svojga srenjskiga očeta župana, alj pa njegove pomagavce popustili, kedar je pomoči potreba; to bi bila celi soseski škoda in pa gerdó. — Ne skerbite le vsak za svoj dobiček, ampak za občinsko blago tudi poskerbite, občinske škode sosesko vsi skupaj kakor vsak posebej varujte. Vola, koji vsak sebi vlečeta, bota slabo vozila in se pod občinsko težo clo ygonobila. Ako za sploh srečo srenje ne bote po braterno skerbeli, bote tudi sosedje pešali. Naj vam bojo pridne bučelice v živ izgled duha občinskega.

4. Pa še eno ste dolžni preljudi sosedje in sosede: *hvalo svojim srenjskim poglavarjam vedeti*. Vaše zaupanje do njih jim je breme te občinske službe navalilo, njih ljubezen do vas jih je primorala te velike dolžnosti voljno zadeti. Kde pa bo njihovo plačilo za toljko potov, kojih bodo storili, za toljko skerbi, koje bodo imeli?

Vaša hvala in zahvala jim bo nar lepši plača na tim sveti, nekda pa stotero plačilo v nebesih, kojega je Kristus vsem svojim zvestim in dobrim služavnikom obljubil, kedar jih zakliče, rekoč: „*Pridi dober in zvesti hlapec, koji si bil v malim zvest, hočem te črez veliko postaviti; pojdi v veselje svojiga Gospoda.*“

Ako bote, preljudi verni Kristjani, svoje poglavarje lepo imeli, jih radi vbogali, jim z veseljom pomagali, jim za njih trud in skerb hvaležni, vas bodo lahko in srečno vladali (vižali), vse potrebno oskerbeli, vas vsake škode in nesreče varvali, de bote v lepim miru veselo in zadovoljno živeli. Vaša okoljca bo lep božji vert (vinograd), in božji blagoslov (žegen) bo pri vas doma.

„*Alj če Gospod hiše ne zida, zapstonj delajo, koji jo stavijo. Ako Gospod sosesk (srenj) ne varje, zapstonj čujejo, koji njo varjejo.*“ Prava sreča pride le od Boga.

Pokleknimo toraj, in prosimo, naj Bog poterdi, kar smo sklenili, in blagoslovi, kar smo v njegovim imeni storili, rekoč:

MOLITEV.

Vsegamogočni, večni Bog, Gospod nebes ino zemlje, ki ves svet ohraniš in vladaš, in svoje ljudstva kraljam in cesarjem in njihovim namestnikom vladati daš: daj tudi svojimu služavniku, cesarju našimu Francu Jožefu I. milost in pomoč, vsigdar željeti ino storiti, kar je k tvoji časti, naši časni sreči in k našimu večnimu izveličanju prav. Dodeli cesarju našimu duha prave modrosti, pravice in moči. Bodi njemu, o Gospod, terdno zavetje zoper vse sovražnike, in ne dopusti, de bi mu škodvala hudoba izpridenih ljudi. Naj de bo cesar naš vsem pravičnim veselo zaupanje in terdno zavetje, vsem krivičnim pa strah; naj dolgo živi zdravo in veselo, naj se dopadenja svojiga vselej veseli.

Daj pa tudi, o Bog, svojim služabnikom vsim podložnim duha prave pokoršine in keršanske ljubezni do cesarja in cesarskih namestnikov, oblastnikov naših, de bomo vsak čas postave naše pravične gosposke, kakor zapovedi tvoje svete volje spoznali, voljno ino zvesto po njih ravnali, na tem sveti v lepim miri tebi služili, po tim življenji pa večno življenje dosegli. Za to te prosimo, Oče nebeški, po Jezusu Kristusu tvojimu sinu, odrešeniku in izveličarju našimu, ki z tebo živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

Tri Oče naš, Češena si Maria.

Finitis his datur benedictio more consueto, aut, non praesente Sanctissimo, populus aqua benedicta aspergatur.

V CELOVCI
NATISHIL JANEZ LEON.

1850.

